

Než ze zprávy přidělového komisariátu, o niž se úřad opírá, není nikterak patrné, že by byl býval st-l úřadem vyrozuměn o tom, že na převzetí zaměstnanců závisí přiděl budov st-li.

Také z dodatečně vyžádané zprávy přidělového komisaře, o niž se ostatně úřad ani opíráti nemohl, neplyne, že by st-li bylo bývalo sděleno, že převzetí jest podmínkou přidělu, bez níž přiděl vůbec nenadejde, neboť dle této zprávy byl st-l pouze dotázán po ochotě převzít zaměstnance, když mu budovy přiděleny budou.

Nemá tedy zjištění úřadu, že st-l odmítl přistoupiti na podmínky sdělené mu jako předpoklad pro přiděl budov řečeného dvora, opory ve spisech, kterážto okolnost zakládá podstatnou vadu řízení, pro kterou musilo naříkané rozhodnutí býti zrušeno dle § 6, odst. 2. zákona o ss.

Č. 2404.

Pozemková reforma: Souhlas ke zcizení části zabraného majetku pozemkového může stát. poz. úřad odepřít z důvodu, že onen statek je zařazen v program pro první pracovní období a že zcizení by vadilo účelům pozemkové reformy, zejména když není dosud zjištěno, kolik je uchazečů o půdu.

(Nález ze dne 25. května 1923 č. 8815).

V ě c: Jan Sch. v H. proti státnímu pozemkovému úřadu stran neschválení odprodeje části zabrané půdy.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: — — — —

Bylo již v četných nálezech tohoto soudu poukázáno na to (srov. na př. nález Boh. 557 adm), že stpú — rozhoduje o udělení neb odepření souhlasu ke zcizení zabraného majetku pozemkového podle § 7 zák. zábor. — může souhlas ten odepřít jen tehdy, když by právní jednání to svými účinky mohlo stížiti nebo znemožniti provádění pozemkové reformy na zabraném statku.

Závalu shledává stpú v daném případě v tom, že dosud nemá přehledu o tom, kolik tu asi bude uchazečů o zabranou půdu, kolik půdy tedy bude ukojení všech účelů přidělového zákona vyžadovati, což zjistiti nutno dříve, než se povolí odprodej určitých dílců půdy té, kterých by snad právě mohlo býti třeba k účelům přidělovým.

Stpú tedy netvrdí zásadně, že by prodej zabrané půdy z volné ruky byl vůbec nepřipustný, když je půda ta zařazena do prvního pracovního období při provádění pozemkové reformy, a je příslušná výtká stížnosti bezpředmětná.

Ale ani skutečný důvod, který byl žal. úřadem uplatněn, nevybočuje nijak z mezí, jaké jsou dle hořejších vývodů položeny pro volnou úvahu státního pozemkového úřadu, když má rozhodnouti o žádosti za schválení prodeje části zabrané půdy.

St-l to také ani sám netvrdí, nýbrž brojí proti odůvodnění nař. rozhodnutí tvrzením, že je příliš všeobecné, že nezjišťuje, v jakém poměru je prodáváných 22 a půdy k celkové výměře zabraného statku

a jeho půdy zemědělské, aby bylo zřejmo, je-li odůvodněna obava, že bude prodej vaditi účelům pozemkové reformy.

Ale tuto výtku nelze uznati za důvodnou, neboť plyne to z povahy věci samé, že pokud stpů nemá potřebného přehledu o počtu a jakosti uchazečů o půdu a dokud neví, na které určité části půdy snad zvláště se budou žádosti o příděl vztahovati, nemůže se také určitěji vysloviti o tom, proč právě odprodej sporných 22 a by mu mohl vaditi při provádění pozemkové reformy na statku st-lově.

Na správnosti tohoto hlediska nemůže ničeho změnit ani okolnost, že kupující firma chce použití půdy získané ke stavbě úřednických a dělnických domků se zahrádkami a že by tedy snad cíle svého mohla dosáhnouti i vyvlastněním podle zákona o stavebním ruchu, — neboť i pro příděl půdy ke stavbě takovýchto domků dány jsou v zákoně přídělovém přesné direktivy (srovn. §§ 2 č. 3 a 5 tohoto zák.).

Poukazuje-li pak st-l na to, že práva občanů musí býti státem zásadně chráněna a že proto smí stpů odepřít souhlas se zcizením části zabrané půdy jen, když odepření je odůvodněno zvláštními poměry pozemku onoho se týkajícího, sluší jednak odkázati na to, co již bylo řečeno o nemožnosti precisování takovýchto zvláštních důvodů v daném stadiu řízení, jednak doložit, že není nikde předepsáno a nemůže proto také býti od stpů-u důvodně žádáno, aby ve stadiu tomto provedl o podané žádosti za schválení prodeje určitého pozemku speciální řízení o tomto pozemku, jímž by s účinkem vylučujícím možnost pozdějšího ucházení se o příděl téhož pozemku bylo dosaženo jasnosti o tom, zda jsou odůvodněny obavy stpů-u, že bude prodej vaditi účelům pozemkové reformy.

Je tedy nař. rozhodnutí v souhlase se zákonem, opírá se také o dostatečný a bezvadný podklad skutkový a bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Č. 2405.

Policejní řízení trestní: I. Podmínky místní příslušnosti úřadů politických při deliktech trvalých. — II. Neznalost předpisu nevylučuje subjektivní zavinění. — III. K otázce trestnosti zřízenců podnikatele při jednání za firmu.

(Nález ze dne 25. května 1923 č. 8816).

V ě c: Alfons R. v S. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku nařízení o dopravním osvědčení.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadu řízení.

D ů v o d y: Trestním nálezem z 26. července 1921 odsoudila osp v Ml. Boleslavi st-le pro přestupek Šu 3 nař. presidenta zsp-é z 29. dubna 1921 č. 181 Sb. k peněžité pokutě 500 K ve prospěch chudinského fondu v Ml. B., ev. k trestu vězení na 5 dnů proto, že firma V. R. a syn, jejíž zástupcem Alfons R. jest, zaslala do pohraničních okresů v Čechách 2 bedny másla a 11 beden vajec bez dopravního osvědčení, kterážto okolnost doznáním Alfonse R. byla prokázána. Zároveň bylo vysloveno propadnutí zabaveného zboží, proti kterémuž opatření není opravného prostředku.